

CONVENȚIE din 12 septembrie 1997
privind compensatiile suplimentare pentru daune nucleare

Traducere.

Părțile contractante, recunoscând importanța măsurilor prevăzute în Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și în Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare, precum și în legislațiile naționale privind compensarea pentru daune nucleare, consecvența cu principiile acestor convenții, dorind să stabilească un regim al răspunderii în întreaga lume pentru a suplimenta și a întări aceste măsuri, în scopul creșterii sumei acordate drept compensație pentru daune nucleare, recunoscând, în plus, că un asemenea regim al răspunderii în întreaga lume încurajează cooperarea regională și globală pentru promovarea unui înalt nivel al securității nucleare, în acord cu principiile de parteneriat internațional și de solidaritate, au căzut de acord asupra celor ce urmează:

Capitolul 1 Prevederi generale

Articolul 1. Definiții în sensul acestei convenții:

- a) Convenția de la Viena înseamnă Convenția de la Viena privind răspunderea civilă pentru daune nucleare din data de 21 mai 1963 și orice amendament care a urmat și care este în vigoare pentru o parte contractantă la aceasta convenție;
- b) Convenția de la Paris înseamnă Convenția de la Paris privind răspunderea civilă în domeniul energiei nucleare din data de 29 iulie 1960 și orice amendament ulterior care este în vigoare pentru o parte contractantă la aceasta convenție;
- c) drepturi speciale de tragere, numite în continuare DST, înseamnă unități de contabilitate definite de Fondul Monetar Internațional și folosite de acesta pentru propriile operațiuni și tranzacții;
- d) reactor nuclear înseamnă orice structură conținând combustibil nuclear, dispus astfel încât să se poată produce o reacție în lanț de fisiune nucleară fără altă sursă de neutroni;
- e) statul pe teritoriul căruia se afla instalația, în ceea ce privește o instalație nucleară, înseamnă partea contractantă pe al cărei teritoriu este situată acea instalație sau, dacă aceasta nu este situată pe teritoriul nici unui stat, partea contractantă care operează sau sub a cărei autoritate este operată instalația nucleară;
- f) dauna nucleară înseamnă:
 - (i) decesul sau orice dauna personală;
 - (ii) orice pierdere de bunuri sau orice dauna privind bunurile; și fiecare dintre următoarele categorii, în limita stabilită de legea instanței competente;
 - (iii) orice pierdere economică care rezultă dintr-o pierdere sau dintr-o dauna la care s-a făcut referire la pct. (i) sau (ii), neinclusă până acum în aceste alineate, suferită de o persoană îndreptățită să ceară reparatie cu privire la acea pierdere sau distrugere;
 - (iv) costurile măsurilor de refacere a mediului înconjurător degradat, dacă astfel de măsuri sunt sau vor fi luate, cu excepția cazului în care degradarea este nesemnificativă, și nu sunt incluse la pct. (ii);
 - (v) orice pierdere a veniturilor care derivă dintr-un interes economic în orice folosire a mediului înconjurător, suferită ca rezultat al unei degradări semnificative a mediului, neinclusă la pct. (ii);
 - (vi) costurile măsurilor preventive și orice pierdere sau dauna cauzată de astfel de măsuri;
 - (vii) orice altă dauna economică, altă decât cea cauzată de degradarea mediului, dacă este admisă de legislația privind răspunderea civilă a instanței competente, în cazul pct. (i)-(v) și

(vii) de mai sus, în măsura în care pierderea sau dauna ia naștere ca rezultat al radiației ionizante, emisă de orice sursă de radiație care se afla într-o instalație nucleară sau emisă de combustibilul nuclear, de produse radioactive sau de deșeurile radioactive dintr-o instalație nucleară ori de materialul nuclear venit dinspre, provenind din sau trimis spre o instalație nucleară, dacă pierderea sau dauna este rezultatul proprietăților radioactive ale unui astfel de material ori ale unei combinații de proprietăți radioactive cu proprietăți toxice, explozive sau cu alte proprietăți periculoase ale unui astfel de material;

g) măsuri de restaurare înseamnă orice măsuri rezonabile care au fost aprobate de autoritățile competente ale statului pe teritoriul caruia aceste măsuri au fost luate și care au ca obiectiv refacerea sau reabilitarea componentelor mediului, distruse sau afectate, ori introducerea, acolo unde este rezonabil, a echivalentului acestor componente în mediu. Legea statului pe teritoriul caruia a fost suferită dauna va stabili cine este abilitat să ia astfel de măsuri;

h) măsuri preventive înseamnă orice măsuri rezonabile luate de orice persoană după ce un incident nuclear s-a produs, pentru a preveni sau a reduce la minimum dauna la care s-a făcut referire la lit. f) pct. (i)-(v) sau (vii), care fac obiectul aprobării din partea autorității competente, cerută conform legii statului în care s-au luat aceste măsuri;

i) accident nuclear înseamnă orice fapt sau orice succesiune de fapte având aceeași origine, care cauzează o daună nucleară sau, în ceea ce privește măsurile preventive, creează o gravă și iminentă amenințare de a cauza daune de această natură;

j) capacitate nucleară instalată înseamnă, pentru fiecare parte contractantă, numărul total al unităților stabilit prin formula dată la art. IV alin. 2, iar putere termică înseamnă puterea maximă termică autorizată de autoritatea competentă națională;

k) legea instanței competente înseamnă legea instanței care are competența jurisdicțională în temeiul prezentei convenții, inclusiv orice norme ale unei asemenea legi referitoare la conflictul legislativ;

l) măsuri rezonabile înseamnă orice măsuri care sunt considerate de către legea instanței competente ca fiind corespunzătoare și proporționale cu privire la toate circumstanțele, ca de exemplu:

(i) natura și amploarea daunei suferite sau, în cazul măsurilor preventive, natura și amploarea riscului acelei daune;

(ii) probabilitatea, la momentul în care sunt luate, ca aceste măsuri să fie efective; și

(iii) expertiza științifică și tehnică relevantă.

Articolul 2. Scopul și aplicarea

1. Scopul acestei convenții este să suplimenteze sistemul compensațiilor prevăzute conform legislației naționale, care:

a) implementează unul dintre instrumentele la care se face referire la art. I lit. a) și b); sau

b) este în acord cu prevederile anexei la prezenta convenție.

2. Sistemul acestei convenții se va aplica daunelor nucleare pentru care un operator al unei instalații nucleare, utilizată în scopuri pasnice, situată pe teritoriul unei părți contractante, este răspunzător fie conform prevederilor uneia dintre cele două convenții la care se face referire la art. I, fie conform legislației naționale menționate la alin. 1 lit. b) din prezentul articol.

3. Anexa la care se face referire la alin. 1 lit. b) va constitui parte integrantă a acestei convenții.

Capitolul 2 Compensatia

Articolul 3. Angajamente1. Compensatia, în ceea ce privește daunele nucleare, pe accident nuclear, va fi asigurată după cum urmează:

a) (i) statul pe teritoriul caruia se afla instalatia va asigura disponibilitatea sumei de 300 milioane DST sau a unei sume mai mari, care va fi notificata depozitarului oricand inaintea accidentului nuclear, ori a unei sume temporare, conform pct. (ii);

(ii) o parte contractantă poate stabili, pentru un interval de maximum 10 ani de la data deschiderii spre semnare a acestei conventii, o sumă temporara de cel puțin 150 milioane DST, în cazul unui accident nuclear care se produce în această perioadă;

b) în afară de suma disponibilizata conform lit. a), părțile contractante vor disponibiliza și fonduri publice, conform formulei specificate la art. IV.2. a) Reparatia unei daune nucleare, conform alin. 1 lit. a), va fi repartizata echitabil, fără discriminare din punct de vedere al naționalitatii, al domiciliului sau al rezidentei, fiind înțeles faptul ca legea statului pe teritoriul caruia se afla instalatia poate exclude daunele nucleare suferite intrun stat necontractant, sub rezerva obligațiilor asumate de acel stat în baza altor conventii privind raspunderea în caz de daune nucleare;b) reparatia unei daune nucleare în acord cu prevederile alin. 1 lit. b) este repartizata în mod echitabil, fără discriminare din punct de vedere al naționalitatii, al domiciliului sau al rezidentei, sub rezerva prevederilor art. V și XI alin. 1 lit. b).

3. Dacă dauna nucleara care trebuie compensata nu necesita întreaga suma prevăzută la alin. 1 lit. b), contribuțiile vor fi reduse proportional.

4. Dobanzile și costurile hotarate de o instanța în actiunile intentate pentru compensarea daunelor nucleare sunt platibile în plus față de sumele acordate conform alin. 1 lit. a) și b) și vor fi proportionate în functie de contribuțiile facute, conform alin. 1 lit. a) și, respectiv lit. b), de către operatorul răspunzător, de partea contractantă pe al carei teritoriu este situata instalatia nucleara a acelui operator și de către părțile contractante, împreună.

Articolul 4. Calcularea contribuțiilor

1. Formula pentru calcularea contribuțiilor, în acord cu care părțile contractante vor disponibiliza fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), va fi determinata astfel:

a) (i) suma corespunzătoare produsului capacității nucleare instalate a acelei părți contractante, multiplicata cu 300 DST pe unitate de capacitate instalata; și

(ii) suma obtinuta pe baza raportului dintre rata de evaluare fixata de Organizația Natiunilor Unite pentru acea parte contractantă în anul precedent celui în care accidentul nuclear s-a produs și totalul unor astfel de rate, stabilite pentru toate părțile contractante conform pct. (i);

b) sub rezerva prevederilor lit. c), contribuția fiecărei părți contractante va fi constituita din totalul sumelor la care se face referire la lit. a) pct. (i) și (ii), cu rezerva ca statele care au cea mai scazuta rata de evaluare calculată de Organizația Natiunilor Unite și care nu poseda reactoare nucleare să fie exceptate de a face contribuții;c) contribuția maxima care poate fi solicitata pentru un accident nuclear oricarei părți contractante, alta decat statul pe teritoriul caruia se afla instalatia, conform lit. b) de mai sus, nu va depăși procentajul sau specificat din totalul contribuțiilor tuturor părților contractante, determinate în acord cu lit. b).

Pentru o parte contractantă data, procentajul sau specificat corespunde ratei sale de evaluare, calculată de Organizația Natiunilor Unite, exprimata ca procentaj și majorata cu 8% . Dacă, în momentul producerii unui accident nuclear, puterea instalata totala a părților contractante la prezenta convenție este egala sau mai mare de 625.000 unități, acest procentaj va fi majorat cu 1% . Va fi majorat suplimentar cu 1% pentru fiecare crestere de putere de 75.000 de unități peste puterea de 625.000 de unități.2. Formula se aplică pentru fiecare reactor nuclear situat pe teritoriul unei părți contractante, o unitate pentru fiecare MW de putere termica. Formula va fi calculată pe baza puterii termice a reactoarelor nucleare înregistrate, la data accidentului nuclear, în lista stabilita și ținuta la zi conform prevederilor art. VIII.

3. În scopul calculării contribuțiilor, un reactor nuclear va fi luat în considerare de la data la care elementele combustibile au fost pentru prima oară încărcate în reactorul nuclear. Un reactor nuclear va fi exclus din calcul în cazul în care toate elementele combustibile au fost retrase definitiv din miezul reactorului și au fost depozitate în siguranță, în conformitate cu procedurile aprobate.

Articolul 5. Domeniul geografic de acțiune a prezentei convenții

1. Fondurile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) sunt aplicabile daunelor nucleare care sunt suferite:

a) pe teritoriul unei părți contractante; sau

b) în zonele maritime situate dincolo de apele maritime teritoriale ale unei părți contractante sau deasupra unor astfel de zone:

(i) la bordul sau de către o nava aflată sub pavilionul unei părți contractante, la bordul sau de către o aeronavă înmatriculată pe teritoriul unei părți contractante, pe teritoriul sau de către o insulă artificială, de o instalație sau de o structură aflată sub jurisdicția unei părți contractante; sau

(ii) de către orice cetățean al unei părți contractante, excluzând o daună suferită în sau deasupra apelor maritime teritoriale ale unui stat care nu este parte la prezenta convenție; sau c) în sau deasupra unei zone economice exclusive a unei părți contractante sau pe platforma continentală a unei părți contractante, în ceea ce privește exploatarea sau explorarea resurselor naturale ale acelei zone economice exclusive sau ale aceluia platou continental, cu condiția ca instanțele părților contractante să aibă jurisdicție, conform art. XIII.

2. În momentul semnării sau aderării la prezenta convenție sau în momentul depunerii instrumentelor sale de ratificare, oricare stat semnatar sau oricare stat care aderă poate declara, în scopul aplicării prevederilor alin. 1 lit. b) pct. (ii), ca asimilează, în sensul legislației sale, cu propriii săi cetățeni, persoanele fizice sau anumite categorii dintre acestea, care au rezidența obișnuită pe teritoriul său. 3. În sensul prezentului articol, expresia un cetățean al unei părți contractante va include o parte contractantă sau orice subdiviziune constitutivă a acesteia ori o asociație de persoane sau orice entitate publică ori privată, cu sau fără personalitate juridică, stabilită pe teritoriul unei părți contractante.

Capitolul 3 Organizarea finanțării suplimentare

Articolul 6. Notificarea unei daune nucleare Fără a aduce prejudicii obligațiilor pe care părțile contractante le pot avea în virtutea altor acorduri internaționale, partea contractantă a cărei instanță este competența notifică celorlalte părți contractante un accident nuclear imediat ce rezultă ca dauna cauzată de un astfel de accident depășește sau risca să depășească cantitatea disponibilă, conform art. III alin. 1 lit. a) și, în consecință, contribuțiile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) pot fi solicitate.

Părțile contractante vor dispune fără întârziere toate măsurile necesare pentru a stabili proceduri referitoare la relațiile lor în ceea ce privește acest subiect.

Articolul 7. Solicitarea fondurilor 1. Urmand notificarea la care se face referire la art. VI și sub rezerva prevederilor art. X alin. 3 partea contractantă ale carei instanțe sunt competente va solicita celorlalte părți contractante să aloce fondurile publice, conform art. III alin. 1 lit. b), în măsura și în momentul în care aceste fonduri sunt efectiv necesare, și va avea competența exclusivă în atribuirea acestor fonduri. 2. Independent de reglementările deja existente sau viitoare privind mijloacele de plată sau transferurile, părțile contractante vor autoriza transferul și plata oricărei contribuții prevăzute în aplicarea prevederilor art. III alin. 1 lit. b), fără nici o restricție.

Articolul 8. Lista cuprinzând instalațiile nucleare

1. În momentul când depune instrumentele de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare stat contractant va comunica depozitarului o lista completa cuprinzand toate instalatiile nucleare la care se face referire la art. IV alin. 3. Lista va contine informatiile necesare, în scopul calcularii contribuțiilor.
2. Fiecare parte contractantă va comunica prompt depozitarului toate modificările care sunt efectuate în lista. În cazul în care astfel de modificari includ adaugarea unei instalații nucleare, comunicarea trebuie facuta cu cel puțin 3 luni înainte de data când este de asteptat ca materialul nuclear să fie introdus în instalatie.
3. Dacă o parte contractantă este de parere ca informatiile sau o modificare facuta în lista comunicata de către un stat contractant, conform alin. 1 și 2, nu sunt conforme cu dispozitiile prezentului articol, acea parte contractantă poate ridica obiectii în aceasta privinta, adresandu-le depozitarului în termen de 3 luni de la data la care a primit o notificare conform alin. 5. Depozitarul va comunica imediat aceste obiectii statului la ale cărui informatii au fost ridicate obiectii. Orice diferend nesolutionat va fi rezolvat în acord cu procedura de reglementare a diferendelor, enuntata la art. XVI.
4. Depozitarul va pastra, va aduce la zi și va comunica, anual, tuturor statelor contractante lista cuprinzand instalatiile nucleare, stabilita conform prezentului articol. Aceasta lista cuprinde toate informatiile și modificările la care se face referire în prezentul articol, fiind înțeles faptul ca obiectiile prezentate în termenii prezentului articol au un efect retroactiv începând cu data la care aceste obiectii au fost ridicate, dacă au fost admise.
5. Depozitarul va notifica cat mai curand posibil fiecărei părți contractante comunicările și obiectiile care au fost primite conform prezentului articol.

Articolul 9. Drepturi de recurs

1. Fiecare parte contractantă va adopta o legislatie care să permită atât părții contractante pe al carei teritoriu este situata instalatia nucleara a operatorului responsabil, cat și altor părți contractante care au varsat contribuțiile prevăzute la art. III alin. 1 lit. b) sa beneficieze de dreptul de recurs al operatorului, în măsura în care acesta are un astfel de drept în virtutea prevederilor vreuneia dintre conventiile la care se face referire la art. I sau în virtutea legislației naționale menționate la art. II alin. 1 lit. b) și în măsura în care contribuțiile au fost varsate de oricare dintre părțile contractante.
2. Legislatia unei părți contractante pe al carei teritoriu este situata instalatia nucleara a operatorului responsabil poate prevedea ca recuperarea fondurilor publice disponibilizate conform prezentei conventii să se faca de la acel operator responsabil, dacă daunele sunt rezultate din vina sa.
3. Partea contractantă ale carei instante sunt competente poate exercita drepturile de recurs prevăzute la alin. 1 și 2 în numele altor părți contractante care au varsat contribuțiile.

Articolul 10. Atribuirii, proceduri

1. Regimul atribuirilor și cel al repartizarilor fondurilor prevăzute la art. III alin. 1 vor fi cele ale părții contractante ale carei instante sunt competente.
2. Fiecare parte contractantă va lua masurile necesare pentru ca persoanele care au suferit daune să poată invoca drepturile la reparatie fără a fi nevoie de proceduri separate privind originea fondurilor destinate pentru aceasta compensatie și pentru ca părțile contractante să poată interveni în procedura contra operatorului responsabil.
3. Nici o parte contractantă nu va disponibiliza fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), dacă cererile pentru reparatie pot fi satisfacute din alte fonduri decat cele la care se face referire la art. III alin. 1.

Articolul 11. Alocarea fondurilor

Fondurile furnizate conform art. III alin. 1 lit. b) vor fi repartizate astfel:

1. a) 50% din fonduri vor fi alocate pentru a compensa cererile de reparatii pentru daune nucleare suferite în statul pe al cărui teritoriu se afla instalatia sau în afara acestuia;
- b) 50% din fonduri vor fi alocate pentru a compensa cererile de reparatii pentru daune nucleare suferite în afara statului pe al cărui teritoriu se afla instalatia, în măsura în care aceste cereri rămân necompensate conform lit. a);
- c) dacă suma prevăzută conform art. III alin. 1 lit. a) este mai mica de 300 milioane DST:
 - (i) suma prevăzută la alin. 1 lit. a) va fi reduca cu un procent egal cu cel prin care suma prevăzută conform art. III alin. 1 lit. a) este mai mica de 300 milioane DST;
 - (ii) suma prevăzută la alin. 1 lit. b) va fi majorata cu suma reducerii calculate conform pct. (i).
2. Dacă o parte contractantă, conform art. III alin. 1 lit. a), a alocat fără discriminare o sumă de cel puțin 600 milioane DST, care a fost specificata depozitarului inaintea producerii accidentului nuclear, toate fondurile la care se face referire la art. III alin. 1 lit. a) și b) vor fi, în pofida prevederilor alin. 1, alocate fără discriminare pentru repararea daunelor nucleare suferite pe teritoriul statului unde se afla instalatia sau în afara teritoriului acestuia.

Capitolul 4 Exercițarea optiunilor

Articolul 12.

1. Cu excepția cazurilor în care prezenta convenție dispune altfel, fiecare parte contractantă își poate exercita competența cu care a fost investita în virtutea Convenției de la Viena sau Convenției de la Paris și toate dispozițiile deja luate pot fi invocate împotriva altor părți contractante, în vederea alocării fondurilor publice la care se face referire la art. III alin. 1. lit. b).
2. Prezenta convenție nu va împiedica o parte contractantă sa ia măsuri în afara cadrului Convenției de la Viena, Convenției de la Paris sau prezentei conventii, sub rezerva ca masurile dispuse nu vor antrena obligații suplimentare pentru alte părți contractante și ca daunele suferite de o parte contractantă care nu are nici o instalatie nucleara pe teritoriul sau nu vor fi excluse de la aceste reparatii suplimentare pe motiv de lipsa de reciprocitate.
3. a) Prezenta convenție nu împiedica părțile contractante sa incheie acorduri regionale sau altfel de acorduri, în scopul aplicării obligațiilor lor conform prevederilor art. III alin. 1 lit. a), sau sa aloce fonduri suplimentare pentru repararea daunelor nucleare, sub rezerva ca aceasta nu va antrena obligații suplimentare, în virtutea prevederilor prezentei conventii, pentru alte părți contractante.
- b) toate părțile contractante care își propun sa incheie un astfel de acord vor notifica tuturor celorlalte părți contractante intentiile lor. Acordurile incheiate vor fi notificate depozitarului.

Capitolul 5 Competența jurisdictionala și dreptul aplicabil

Articolul 13. Competența jurisdictionala

1. În afara dispozițiilor contrare ale prezentului articol, instantele părții contractante pe al carei teritoriu a survenit accidentul nuclear sunt singurele competente pentru solutionarea acțiunilor privitoare la daune nucleare rezultate dintr-un accident nuclear.
2. În cazul în care un accident nuclear survine în spatiul unei zone economice exclusive a unei părți contractante sau, în cazul în care o astfel de zona nu a fost determinata, într-un spatiu care nu depășește limitele unei zone economice exclusive, dacă acea parte contractantă a stabilit o astfel de zona, instantele acelei părți contractante sunt singurele competente, în temeiul prevederilor prezentei conventii, pentru solutionarea acțiunilor privitoare la daunele nucleare rezultate din acest accident nuclear. Prevederile frazei precedente sunt aplicabile și în cazul în care partea contractantă a notificat acest spatiu depozitarului, inaintea producerii accidentului nuclear. Nici o prevedere din prezentul paragraf nu este interpretata ca autorizand exercitarea competentei jurisdictionale, de o maniera care este contrara dreptului

international al mării, incluzând Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării. Totodată, dacă exercitarea acestei competente jurisdicționale este incompatibilă cu obligațiile acestei părți contractante, în temeiul art. XI al Convenției de la Viena sau al art. 13 al Convenției de la Paris, în raport cu un stat care nu este parte la prezenta convenție, competența jurisdicțională este determinată în conformitate cu aceste dispoziții.

3. În cazul în care un accident nuclear nu survine pe teritoriul unei părți contractante sau într-un spațiu notificat conform alin. 2 ori dacă locul unde accidentul nuclear s-a produs nu poate fi determinat cu certitudine, instanțele statului pe teritoriul căruia se afla instalația sunt singurele care au competența să soluționeze acțiunile privitoare la dauna nucleară care rezultă din accidentul nuclear.

4. În cazul în care instanțele mai multor părți contractante sunt competente pentru a soluționa acțiunile privitoare la o dauna nucleară, acele părți contractante stabilesc de comun acord instanțele competente.

5. Orice hotărâre definitivă pronunțată de o instanță a uneia dintre părțile contractante având competența jurisdicțională, care nu este susceptibilă formelor ordinare de revizie, trebuie să fie recunoscută, cu condiția ca:

a) hotărârea definitivă să nu fi fost obținută prin dol;

b) partea împotriva căreia hotărârea a fost pronunțată să fi avut posibilitatea să-și prezinte cauza în condiții echitabile;

c) hotărârea definitivă să nu contravina ordinii publice existente în acea parte contractantă sau să nu fie conformă cu normele fundamentale ale justiției.

6. Orice hotărâre definitivă, care este recunoscută în temeiul alin. 5 și a cărei aplicare este cerută în forma impusă de către legislația națională a părții contractante unde ea trebuie să între în vigoare, este executorie ca și cum ar fi vorba de o hotărâre definitivă a unei instanțe a acestei părți contractante. Nici o cauză asupra căreia s-a emis o hotărâre judecătorească definitivă nu poate face obiectul unui nou examen de fond.

7. Tranzacțiile efectuate în baza condițiilor fixate de legislația națională cu privire la repararea daunelor, efectuate din fondurile publice la care se face referire la art. III alin. 1 lit. b), sunt recunoscute de celelalte părți contractante.

Articolul 14. Dreptul aplicabil

1. Fie Convenția de la Viena, fie Convenția de la Paris, fie anexa la prezenta convenție se aplică, după caz, în cazul unui accident nuclear, excluzându-le pe celelalte.

2. Sub rezerva, după caz, a dispozițiilor prezentei convenții, ale Convenției de la Viena sau ale Convenției de la Paris dreptul aplicabil este dreptul instanței competente.

Articolul 15. Dreptul internațional public. Prezenta convenție nu afectează drepturile și obligațiile unei părți contractante în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional public.

Capitolul 6 Soluționarea diferendelor

Articolul 16.

1. În caz de diferend între părțile contractante cu privire la interpretarea sau la aplicarea prezentei convenții, părțile în diferend se consultă în vederea soluționării acestuia prin negocieri sau prin orice mijloc amiabil de soluționare a diferendelor, agreeate de ele.

2. Dacă un diferend de natura celui menționat la alin. 1 nu poate fi soluționat în termen de 6 luni de la cererea de consultare prevăzută la alin. 1, el este supus arbitrajului sau returnat Curții Internaționale de Justiție pentru decizie, la cererea oricăreia dintre părțile în diferend. Dacă, în cele 6 luni care urmează datei cererii de arbitraj, părțile în diferend nu reușesc să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, o parte contractantă poate cere președintelui Curții Internaționale de Justiție sau secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să

desemneze unul sau mai mulți arbitri. În caz de conflict între cererile părților în diferend, prevalează cererea adresată secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

3. În cazul în care un stat ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la prezenta convenție, el poate să declare că nu se consideră legat de vreuna dintre procedurile de soluționare a diferendelor prevăzute la alin. 2. Celelalte părți contractante nu sunt legate printr-o procedură de soluționare a diferendelor, prevăzută la alin. 2, cu privire la una dintre părțile contractante pentru care o astfel de declarație este în vigoare.

4. O parte contractantă care a făcut o declarație conform alin. 3 poate să o retragă în orice moment prin notificare adresată depozitarului.

Capitolul 7 Clauze finale

Articolul 17. Semnarea prezentei convenții este deschisă spre semnare tuturor statelor la sediul Agenției Internaționale pentru Energia Atomică de la Viena, de la data de 29 septembrie 1997 până la intrarea sa în vigoare.

Articolul 18. Ratificarea, acceptarea, aprobarea

1. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare. Un instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare este acceptat numai din partea unui stat care este parte fie a Convenției de la Viena, fie a Convenției de la Paris sau din partea unui stat care declară că legislația națională este conformă cu dispozițiile anexei la prezenta convenție, cu condiția ca, în cazul în care un stat care are pe teritoriul său o instalație nucleară conform definiției din Convenția privind securitatea nucleară din 17 iunie 1994, acel stat să fie stat parte la aceasta convenție.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare sunt depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică, care îndeplinește și funcția de depozitar al prezentei convenții.

3. O parte contractantă furnizează depozitarului, într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite, un exemplar din prevederile legislației sale naționale la care se face referire la art. II alin. 1, din amendamentele acestora, precum și orice indicație dată în temeiul art. III alin. 1 lit. a) sau al art. XI alin. 2 ori un quantum tranzitoriu stabilit în baza prevederilor art. III alin. 1 lit. a) pct. (ii). Depozitarul transmite copii de pe aceste prevederi tuturor celorlalte părți contractante.

Articolul 19. Aderarea

1. După intrarea sa în vigoare orice stat care nu a semnat prezenta convenție poate să adere la aceasta. Un instrument de aderare nu este acceptat decât din partea unui stat care este parte fie la Convenția de la Viena, fie la Convenția de la Paris sau a unui stat care declară că legislația sa națională este conformă cu prevederile anexei la prezenta convenție, cu condiția ca în cazul în care un stat pe al cărui teritoriu se afla o instalație nucleară, așa cum a fost definită în Convenția privind securitatea nucleară din 17 iunie 1994, este un stat contractant la aceasta convenție.

2. Instrumentele de aderare sunt depuse pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică.

3. O parte contractantă furnizează depozitarului, într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite, o copie de pe prevederile legislației sale naționale, stipulate la art. II alin. 1, de pe amendamentele acestora, precum și orice specificație dată în temeiul art. III alin. 1 lit. a) sau al art. XI alin. 2 ori un quantum tranzitoriu stabilit conform art. III alin. 1 lit. a) pct. (ii). Depozitarul transmite copii de pe aceste prevederi tuturor celorlalte părți contractante.

Articolul 20. Intrarea în vigoare 1. Prezenta convenție intră în vigoare la 90 de zile de la data la care cel puțin 5 state având minimum 400.000 de unități de putere nucleară instalată au

depus un instrument la care se face referire la art. XVIII.2. Pentru fiecare stat care ratifica, accepta, aproba sau adera la prezenta convenție ulterior intrării sale în vigoare, ea va intra în vigoare la 90 de zile după ce acel stat depune instrumentul corespunzător.

Articolul 21. Denunțarea

1. Orice parte contractantă poate denunța prezenta convenție prin notificare scrisă adresată depozitarului.

2. Denunțarea intră în vigoare la un an de la data la care depozitarul primește notificarea.

Articolul 22. Încetarea

1. Orice parte contractantă care încetează să mai fie parte la Convenția de la Viena sau la Convenția de la Paris informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, aceasta parte contractantă încetează să mai fie parte la prezenta convenție, numai dacă legislația sa națională este conformă cu dispozițiile anexei la prezenta convenție și dacă a informat depozitarul și i-a furnizat acestuia un exemplar din prevederile legislației sale naționale într-una dintre limbile oficiale ale Organizației Națiunilor Unite. Depozitarul transmite o astfel de copie tuturor celorlalte părți contractante.

2. Orice parte contractantă a carei legislație națională încetează de a mai fi conformă cu prevederile anexei la prezenta convenție și care nu este parte nici la Convenția de la Viena, nici la Convenția de la Paris informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, aceasta parte contractantă încetează să mai fie parte la prezenta convenție.3. Orice parte contractantă care are pe teritoriul sau o instalație nucleară, așa cum a fost definită de Convenția privind securitatea nucleară, care încetează să mai fie parte la această convenție, informează depozitarul despre acest fapt și despre data încetării. La această dată, aceasta parte contractantă, contrar prevederilor alin. 1 și 2, încetează să mai fie parte la prezenta convenție.

Articolul 23. Menținerea drepturilor și obligațiilor anterioare Contrar unei denunțări în baza art. XXI sau unei încetări în baza art. XXII, prevederile prezentei convenții continuă să se aplice oricărei daune nucleare cauzate de un accident nuclear survenit înainte de denunțare sau de încetare.

Articolul 24. Revizuire și amendamente1. Depozitarul, după ce a consultat părțile contractante, poate convoca o conferință având drept scop revizuirea sau amendarea prezentei convenții.2. Depozitarul convoacă părțile contractante la o conferință având drept scop revizuirea sau amendarea prezentei convenții, la cererea a cel puțin unei treimi din numărul părților contractante.

Articolul 25. Amendarea printr-o procedură simplificată1. O reuniune a părților contractante este convocată de către depozitar pentru modificarea cunoscutelelor de compensare care sunt prevăzute la art. III alin. 1 lit. a) și b) sau a categoriilor de instalații, incluzând contribuțiile plătite pentru ele, care sunt menționate la art. IV alin. 3, dacă o treime din numărul părților contractante face cunoscut faptul că dorește aceasta.2. Decizia de a adopta un amendament propus este luată prin vot. Un amendament este adoptat dacă nu există nici un vot împotriva.3. Orice amendament adoptat conform alin. 2 este notificat de către depozitar tuturor părților contractante. Amendamentul este considerat ca fiind acceptat dacă, în termen de 36 de luni după ce a fost notificat, toate părțile contractante, la momentul adoptării amendamentului, au comunicat acceptarea lor depozitarului. Amendamentul intră în vigoare pentru toate părțile contractante în termen de 12 luni după acceptarea sa.4. Dacă, în termen de 36 de luni de la data notificării spre acceptare, un amendament nu a fost acceptat conform alin. 3 de mai sus, amendamentul este considerat ca fiind respins.5. În cazul în care un amendament a fost adoptat conform alin. 2, dar perioada de 36 de luni prevăzută pentru acceptarea sa nu a expirat, un stat care devine parte la prezenta convenție, în cursul acestei perioade, este legat prin acest amendament, dacă acest amendament intră în vigoare. Un stat care devine parte la

prezenta convenție după această perioadă este legat prin orice amendament care a fost acceptat conform alin. 3. În cazul la care se face referire în prezentul alineat, o parte contractantă este legată printr-un amendament la data la care acest amendament intră în vigoare sau la data la care prezenta convenție intră în vigoare, dacă cea din urma data este ulterioară celei dintai.

Articolul 26. Funcțiile depozitarului În plus față de funcțiile prevăzute la alte articole ale prezentei conventii, depozitarul notifica, fără intarziere, părților contractante, tuturor celorlalte state, precum și secretarului general al Organizației de Cooperare și de Dezvoltare Economica: a) fiecare semnare a prezentei conventii; b) fiecare depunere a unui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare privitor la prezenta convenție; c) intrarea în vigoare a prezentei conventii; d) declaratiile primite conform art. XVI; e) orice denunțare primita conform art. XXI sau toate notificările primite conform art. XXII; f) toate notificările în temeiul art. XIII alin. 2; g) alte notificari pertinente ce privesc prezenta convenție.

Articolul 27. Texte autentice Textul original al prezentei conventii, ale cărei versiuni în limbile araba, chineza, engleza, franceza, rusa și spaniola sunt egal autentice, va fi depus pe lângă directorul general al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică, care va transmite copii conforme tuturor statelor. Drept pentru care, plenipotențiarilor subsemnați, deplin împuterniciți în acest sens, au semnat prezenta convenție. Încheiata la Viena la 12 septembrie 1997.

Anexa 1. O parte contractantă care nu este parte la nici una dintre convențiile la care se face referire la art. I lit. a) sau b) al prezentei conventii va lua măsurile corespunzătoare pentru ca legislația sa națională să fie conformă cu prevederile prezentei anexe, atâta timp cât aceste prevederi nu sunt aplicabile direct în acea parte contractantă. O parte contractantă care nu are instalații nucleare pe teritoriul sau nu este necesar să aibă o legislație care să-i permită acesteia să își onoreze obligațiile în temeiul prevederilor prezentei conventii.

Articolul 1. Definiții

1. În plus față de definițiile cuprinse la art. I al prezentei conventii, definițiile care urmează se aplică prezentei anexe:

a) combustibil nuclear înseamnă orice material care permite producerea de energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară;

b) instalație nucleară înseamnă:

(i) orice reactor nuclear, cu excepția celui cu care este echipat un mijloc de transport aerian sau maritim spre a fi folosit ca o sursă de putere, dacă este pentru propulsie, sau în orice alt scop;

(ii) orice uzină care folosește combustibil nuclear pentru producerea de materiale nucleare și orice uzină de prelucrare a materialelor nucleare, inclusiv orice uzină de tratare a combustibilului nuclear iradiat;

(iii) orice instalație în care sunt stocate materiale nucleare, cu excepția depozitelor în vederea transportului de materiale nucleare; Statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate stabili ca mai multe instalații nucleare ale unui operator, care se afla pe același amplasament, să fie considerate ca o singură instalație nucleară;

c) material nuclear înseamnă:

(i) orice combustibil nuclear, altul decât uraniul natural sau saracit, capabil să producă energie printr-o reacție în lanț de fisiune nucleară în afara unui reactor nuclear sau în combinație cu alte materiale;

(ii) orice produs sau deșeu radioactiv;

d) operator, în ceea ce privește o instalație nucleară, înseamnă persoana desemnată sau recunoscută de statul pe teritoriul căruia se afla instalația ca operator al acesteia;

e) produs sau deșeu radioactiv înseamnă orice material radioactiv obținut în cursul procesului de producere ori de utilizare a unui combustibil nuclear sau orice material care a devenit radioactiv în urma expunerii la radiațiile emise în cursul acestui proces, cu excepția radioizotopilor care au atins stadiul final de preparare și sunt susceptibili a fi utilizați în scopuri științifice, medicale, agricole, comerciale sau industriale.

2. Dacă riscurile implicate sunt suficient de limitate, statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate exclude orice instalație nucleară sau orice cantitate mică de material nuclear de la aplicarea prezentei convenții, cu condiția ca:

a) legat de instalațiile nucleare, criteriile pentru excludere să fie stabilite de Consiliul Guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și orice excludere operată de statul pe teritoriul căruia se afla instalația nucleară să satisfacă aceste criterii;

b) legat de cantitățile mici de material nuclear, limitele maxime pentru excluderea unei astfel de cantități să fie stabilite de Consiliul Guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică și orice excludere operată de statul unde se afla instalația nucleară trebuie să respecte aceste limite. Criteriile pentru excluderea de instalații nucleare și limitele maxime pentru excluderea de mici cantități de material nuclear vor fi revizuite periodic de către Consiliul Guvernatorilor al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică.

Articolul 2. Conformitatea legislației¹. Legislația națională a unei părți contractante este obligatoriu să fie în conformitate cu prevederile art. 3, 4, 5 și 7, dacă aceasta conținea la data de 1 ianuarie 1995 și continua să conțină dispoziții care:

a) prevăd o responsabilitate obiectivă în caz de accident nuclear, al cărui rezultat este o daună nucleară importantă în afara amplasamentului instalației nucleare în care a survenit accidentul nuclear;

b) cer indemnizații de la orice persoană, alta decât operatorul răspunzător pentru daună nucleară, în măsura în care aceasta persoană este juridic obligată să plătească o reparație; și

c) garantează disponibilitatea a cel puțin 1 miliard DST, în ceea ce privește o centrală nucleară civilă, și a cel puțin 300 milioane DST, în ceea ce privește alte instalații nucleare civile, pentru o astfel de indemnizație.

2. Dacă, în conformitate cu alin. 1, legislația națională a unei părți contractante este obligatoriu să fie în conformitate cu prevederile art. 3, 4, 5 și 7, atunci aceasta parte:

a) poate aplica o definiție a daunei nucleare, care acoperă pierderile sau daunele enumerate la art. I lit. f) al prezentei convenții și orice alte pierderi sau daune rezultate din proprietăți radioactive, din combinații de astfel de proprietăți radioactive cu proprietăți toxice, explozive sau cu alte proprietăți periculoase ale unui combustibil nuclear ori ale deșeurilor radioactive care se găsesc într-o instalație nucleară sau ale materialelor nucleare care sosesc dinspre, provin din sau sunt expediate spre o instalație nucleară, sau ale altor radiații ionizante provenind din orice sursă de radiații care se găsește într-o instalație nucleară, cu condiția ca aceasta aplicatie să nu aibă incidența asupra angajamentului luat de aceasta parte contractantă în conformitate cu art. 3 al prezentei convenții;

b) poate aplica definiția instalației nucleare dată la alin. 3 al prezentului articol, excluzând definiția care figurează la art. 1 alin. 1 lit. b) din prezenta anexă.

3. Pentru domeniul de aplicare a alin. 2 lit. b) al prezentului articol, instalație nucleară înseamnă:

a) orice reactor nuclear civil, cu excepția celor care sunt utilizate de către mijloace de transport maritime ori aeriene ca sursă de energie pentru propulsie sau în orice alt scop;

b) orice instalație civilă de tratare, reprocesare sau stocare:

(i) fie de combustibil nuclear iradiat;

(ii) fie de produse sau deșeuri radioactive, care:

- (1) fie rezultă din reprocesarea combustibilului nuclear iradiat și conțin cantități semnificative de produși de fisiune;
- (2) fie conțin elemente al căror număr atomic este mai mare de 92, în concentrații superioare de 10 nanocurie pe gram;
- c) orice altă instalație civilă de tratare, reprocesare sau stocare, cu condiția ca partea contractantă să nu considere că nivelul mic de risc legat de o asemenea instalație justifică excluderea unei asemenea instalații din prezenta definiție.

4. În cazul în care legislația națională a unei părți contractante, care este în conformitate cu prevederile alin. 1 al prezentului articol, nu se aplică pentru un accident nuclear survenit în afara teritoriului acestei părți contractante, dar pentru care instanțele acestei părți contractante au competența jurisdicțională în conformitate cu art. XIII al convenției, art. 3-11 din anexa se aplică și prevalează asupra oricărei prevederi incompatibile a legislației naționale aplicabile.

Articolul 3. Responsabilitățile operatorului¹. Operatorul unei instalații nucleare este răspunzător pentru orice dauna nucleară care s-a dovedit că a fost cauzată în urma unui accident nuclear:

- a) survenit în această instalație nucleară;
- b) implicând material nuclear provenind sau produs în această instalație nucleară și care a avut loc:

- (i) înainte ca răspunderea cu privire la accidentele nucleare cauzate de acest material să fi fost asumată, în termenii unui contract scris, de către operatorul unei instalații nucleare;

- (ii) în absența unor prevederi exprese ale unui asemenea contract, înainte ca operatorul unei alte instalații nucleare să își fi asumat răspunderea pentru acest material nuclear;

- (iii) înainte ca persoana special autorizată să opereze acest reactor să fi luat în primire materialul nuclear, dacă acest material este destinat unui reactor nuclear utilizat de un mijloc de transport ca sursă de energie, fie pentru propulsie, fie pentru orice alt scop;

- (iv) înainte ca materialul să fi fost descărcat din mijlocul de transport prin intermediul caruia ajunsese pe teritoriul unui stat necontractant, dacă acest material a fost trimis unei persoane care se găsește pe teritoriul aceluiași stat necontractant;

- c) implicând material nuclear care a fost trimis către acea instalație și care a avut loc:

- (i) după ce răspunderea cu privire la accidentele nucleare cauzate de acest material i-a fost transferată, în termenii unui contract scris, de către operatorul unei alte instalații nucleare;

- (ii) în absența unor prevederi exprese ale unui contract scris, după ce operatorul a preluat răspunderea asupra materialului nuclear;

- (iii) după ce operatorul a preluat răspunderea asupra acestui material nuclear provenind de la o persoană care operează un reactor nuclear utilizat de către un mijloc de transport ca sursă de energie sau în orice alt scop;

- (iv) numai după ce materialul a fost încărcat pe mijlocul de transport cu care trebuia să părăsească teritoriul unui stat necontractant, dacă acest material a fost trimis, cu consimțământul scris al operatorului, de către o persoană aflată pe teritoriul aceluiași stat necontractant. Este înțeles faptul că, dacă o dauna nucleară este cauzată de un accident nuclear survenit într-o instalație nucleară, implicând materiale nucleare care sunt stocate în vederea transportării, prevederile lit. a) nu se aplică dacă un alt operator sau dacă o altă persoană este singura responsabilă în conformitate cu prevederile lit. b) sau c).

2. Statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate dispune în legislația sa că, în condiții care pot fi specificate, un transportator de materiale nucleare sau o persoană care manipulează deseuri radioactive poate, la cererea sa și cu consimțământul operatorului interesat, să fie desemnată sau recunoscută ca operator în locul celui alt, în ceea ce privește respectivele

materiale nucleare sau deseuri radioactive. Într-un asemenea caz, transportatorul sau persoana în cauză va fi considerată, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, ca operator al unei instalații nucleare situate pe teritoriul aceluia stat.

3. Operatorul este, în mod obiectiv, răspunzător pentru orice dauna nucleară.

4. În cazul în care o dauna nucleară și o dauna nenucleară sunt cauzate de un accident nuclear sau ca urmare a unui accident nuclear și a mai multor alte evenimente, această daună, în măsura în care nu poate fi separată cu certitudine de dauna nucleară, este considerată ca și o dauna nucleară cauzată de acel accident nuclear. Totodată, în cazul în care o daună este cauzată atât ca urmare a unui accident nuclear la care se face referire în prevederile prezentei anexă, cât și printr-o emisie de radiații ionizante necuprinse în prevederile anexei amintite, nici o prevedere a prezentei anexă nu limitează și nici nu afectează în vreun fel răspunderea, față de persoanele care au suferit daune nucleare, pe cale de recurs sau de contribuție, a oricărei persoane care ar putea fi făcută răspunzătoare în legătură cu emisia de radiații ionizante.

5. a) Nici un operator nu este răspunzător pentru o daună nucleară cauzată de un accident nuclear rezultat direct dintr-un conflict armat, ostilitate, război civil sau insurecție;

b) operatorul nu este răspunzător pentru daunele nucleare cauzate de un accident nuclear rezultat direct al unui cataclism natural cu caracter excepțional, cu excepția cazului în care în dreptul statului pe teritoriul căruia se afla instalația este stipulat altfel.

6. Legislația națională poate exonera operatorul, în totalitate sau în parte, de obligațiile de a plăti repararea prejudiciului unei persoane care a suferit o daună nucleară, dacă operatorul dovedește că dauna nucleară rezultă, în totalitate sau în parte, dintr-o neglijență gravă a acestei persoane sau dacă această persoană a acționat sau a omis să acționeze în scopul de a provoca daune în mod intenționat.

7. Operatorul nu este răspunzător pentru o daună nucleară cauzată:

a) instalației nucleare în sine sau oricărei alte instalații nucleare, incluzând și o instalație nucleară în construcție pe amplasament;

b) bunurilor care se găsesc pe amplasamentul acestei instalații și care sunt sau trebuie să fie utilizate în raport cu aceasta;

c) mijloacelor de transport pe care materialul nuclear în cauză se găsea în momentul accidentului nuclear, cu excepția cazului în care dreptul național dispune altfel.

Dacă legislația națională dispune că operatorul este răspunzător pentru o asemenea daună, repararea acesteia nu trebuie să aibă ca efect reducerea răspunderii operatorului în ceea ce privește o altă daună la un quantum inferior sumei de 150 milioane DST sau la oricare quantum superior, stabilit prin legislația unei părți contractante.

8. Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta răspunderea operatorului, în afara prezentei convenții, pentru o daună nucleară pentru care, în temeiul alin. 7 lit. c), el nu este răspunzător în conformitate cu prezenta convenție.

9. Dreptul la repararea unei daune nucleare nu poate fi exercitat decât împotriva operatorului răspunzător; totodată legislația națională poate permite un drept de acțiune directă împotriva oricăror alți furnizori de fonduri alocate conform prevederilor dreptului național, vizând asigurarea reparațiilor prin utilizarea fondurilor provenind de la alte surse decât operatorul.

10. Operatorul nu este răspunzător pentru daunele cauzate de un accident nuclear care nu face obiectul domeniului de aplicare a legislației naționale, în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

Articolul 4. Quantumurile răspunderilor

1. Sub rezerva prevederilor art. 3 alin. 1 lit. a) pct. (ii), statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate limita răspunderea operatorului, pentru fiecare accident nuclear, la:

a) un quantum care nu este inferior sumei de 300 milioane DST; sau
b) un quantum care nu este inferior sumei de 150 milioane DST, sub rezerva ca de la această sumă și până la suma de 300 milioane DST sunt alocate fonduri publice de către acest stat pentru reparatiile daunelor nucleare.

2. Contrar prevederilor alin. 1, statul pe teritoriul caruia se afla instalatia, ținând seama de natura instalatiei nucleare sau de substantele nucleare în cauza, ca și de consecintele probabile pe care un accident nuclear le poate provoca, poate stabili un quantum mai scăzut privind raspunderea operatorului, sub rezerva ca, în nici un caz, un quantum astfel stabilit sa nu fie inferior sumei de 5 milioane DST și ca statul pe teritoriul caruia se afla instalatia nucleara sa ia masurile necesare pentru a asigura ca fondurile publice să fie alocate până la un quantum stabilit în conformitate cu alin. 1. 3. Quantumurile stabilite de statul pe teritoriul caruia se afla instalatia nucleara a operatorului responsabil, în conformitate cu alin. 1 și 2 și cu prevederile oricarei legislatii a unei părți contractante, în temeiul art. III alin. 7 lit. c), se aplică acolo unde survine accidentul nuclear.

Articolul 5. Garantia financiară

1. a) Operatorul trebuie să mențină o asigurare sau orice alta garantie financiară care să acopere raspunderea sa pentru dauna nucleara; quantumul, natura și condițiile de asigurare sau de garantie sunt stabilite de statul pe teritoriul caruia se afla instalatia. Statul pe teritoriul caruia se afla instalatia asigura plata despăgubirilor pentru dauna nucleara recunoscută ca fiind în sarcina operatorului prin furnizarea sumelor necesare, în măsura în care asigurarea sau garantia financiară nu va fi suficienta, fără ca aceasta plata să poată totusi depăși limita eventual stabilita în temeiul art. 4. În cazul în care raspunderea operatorului este nelimitata, statul pe teritoriul caruia se afla instalatia poate stabili o limita în ceea ce priveste garantia financiară a operatorului răspunzător, cu condiția ca aceasta limita sa nu fie inferioara sumei de 300 milioane DST. Statul pe teritoriul caruia se afla instalatia asigura plata despăgubirilor pentru dauna nucleara recunoscută ca fiind în sarcina operatorului, în măsura în care garantia financiară nu va fi suficienta, fără ca aceasta plata să poată totusi depăși quantumul garantiei financiare ce a fost furnizata în temeiul prezentului alineat;

b) contrar dispozițiilor lit. a), statul pe teritoriul caruia se afla instalatia, ținând seama de natura instalatiei nucleare sau de substantele nucleare în cauza, precum și de consecintele probabile ale unui accident pe care acestea le-ar putea provoca, poate stabili un quantum mai scăzut al garantiei financiare a operatorului, sub rezerva ca, în nici un caz, un quantum astfel fixat sa nu fie inferior sumei de 5 milioane DST și ca statul pe teritoriul caruia se afla instalatia să asigure plata despăgubirilor pentru daune nucleare recunoscute ca fiind în sarcina operatorului, furnizand sumele necesare în măsura în care asigurarea sau garantia financiară nu va fi suficienta și până la limita fixata conform lit. a).

2. Nici o prevedere a alin. 1 nu obliga o parte contractantă sau subdiviziunile sale sa mențină o asigurare sau orice alta garantie financiară care să acopere raspunderea sa ca operator.

3. Fondurile provenind dintr-o asigurare sau din orice alta garantie financiară ori furnizate de către statul pe teritoriul caruia se afla instalatia sunt exclusiv rezervate reparatiilor, în urma aplicarii prevederilor prezentei anexe, conform alin. 1 sau art. IV alin. 1 lit. b).

4. Asiguratorul sau oricare alt garant financiar nu poate suspenda asigurarea sau garantia financiară prevăzută la alin. 1 sau sa o anuleze fără un preaviz de cel puțin două luni, transmis în scris autorității publice competente și nici, în cazul în care o astfel de asigurare sau orice alta garantie financiară privește un transport de material nuclear, nu o poate suspenda sau anula pe timpul acestui transport.

Articolul 6. Transport

1. În ceea ce privește un accident nuclear survenit în timpul transportului, cuantumul maxim al răspunderii operatorului este guvernat de legislația națională a statului pe teritoriul căruia se afla instalația.

2. O parte contractantă poate condiționa transportul de materiale nucleare prin traversarea teritoriului sau de creșterea cuantumului responsabilității operatorului până la un nivel care să nu depășească cuantumul maxim al răspunderii operatorului unei instalații nucleare situate pe teritoriul său.

3. Dispozițiile alin. 2 nu se aplică:

a) transportului pe mare, în cazul în care, în temeiul dreptului internațional, există un drept de refugiu în porturile unei părți contractante sau un drept de trecere inofensivă la traversarea teritoriului său;

b) transportului aerian, în cazul în care există un acord sau, în temeiul dreptului internațional, există un drept de survolare ori de aterizare pe teritoriul unei părți contractante.

Articolul 7. Răspunderea mai multor operatori

1. În cazul în care o daună nucleară angajează răspunderea mai multor operatori, ei sunt răspunzători, în mod solidar și cumulativ, în măsura în care este imposibil să se determine cu certitudine care este partea din daună atribuibilă fiecăruia. Statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate limita cuantumul fondurilor publice alocate pe accident la diferență, dacă este cazul, dintre cuantumurile astfel stabilite și cuantumul stabilit conform art. 4 alin. 1.

2. În cazul în care un accident nuclear survine, în cursul transportului materialelor nucleare, în unul și în același mijloc de transport sau în cazul depozitării, în cursul transportului, în una și în aceeași instalație nucleară și cauzează o daună nucleară care angajează răspunderea mai multor operatori, răspunderea totală nu poate fi superioară cuantumului cel mai ridicat aplicabil cu privire la oricare dintre ele, conform art. IV.

3. În nici unul dintre cazurile menționate la alin. 1 și 2 răspunderea unui operator nu poate fi superioară cuantumului aplicabil lui conform art. 4.

4. Sub rezerva dispozițiilor alin. 1-3, în cazul în care mai multe instalații nucleare aparținând unuia și aceluiași operator sunt implicate într-un accident nuclear, acest operator este răspunzător pentru fiecare instalație nucleară în cauză, până la un cuantum aplicabil lui conform art. 4. Statul pe teritoriul căruia se afla instalația poate limita cuantumul fondurilor publice alocate conform prevederilor alin. 1.

Articolul 8. Repararea în temeiul dreptului național

1. Pentru scopul prezentei convenții, cuantumul reparațiilor este determinat fără a se ține seama de dobanzile sau de cheltuielile acordate în cadrul unei proceduri pentru repararea daunei nucleare.

2. Repararea daunei suferite în afara statului pe teritoriul căruia se afla instalația este făcută sub o formă liber transferabilă între părțile contractante.

3. Dacă în regimul de asigurare de sănătate, de asigurare socială sau de siguranță socială, de asigurare a accidentelor de muncă sau a bolilor profesionale sunt prevăzute indemnizații pentru daunele nucleare, drepturile la reparație ale beneficiarilor acestui regim, precum și drepturile de regie prevăzute de acest regim sunt determinate de legislația națională a părții contractante sau de reglementările organizației interguvernamentale care a stabilit astfel de regimuri.

Articolul 9. Perioada de stingere

1. Dreptul de reparare, în temeiul prezentei convenții, este stins dacă o acțiune nu este intentată într-o perioadă de 10 ani de la data producerii accidentului nuclear. Totuși, dacă, conform dreptului statului pe teritoriul căruia se afla instalația, răspunderea operatorului este acoperită de o asigurare sau de orice altă garanție financiară ori din fondurile publice pe o

perioadă mai mare de 10 ani, dreptul instanței competente poate prevedea ca dreptul la reparare contra operatorului sa nu se stinga până la expirarea perioadei în care raspunderea operatorului este astfel acoperita conform legislației statului pe teritoriul caruia se afla instalatia.

2. În cazul în care o dauna nucleara este cauzata de un accident nuclear implicand material nuclear care, în momentul accidentului nuclear, a fost furat, pierdut, aruncat sau abandonat, perioada la care se face referire la alin. 1 este calculată începând cu data producerii acestui accident nuclear, dar această perioadă nu poate, în nici un caz, sub rezerva dreptului la care se face referire la alin. 1, să fie mai mare de 20 de ani de la data furtului, pierderii, aruncarii sau abandonarii.

3. Dreptul instanței competente poate stabili o perioadă de stingere sau de prescriptie, care nu va fi mai mica de 3 ani de la data la care victima daunei nucleare a avut sau ar trebui să aibă cunoștința despre aceasta dauna și despre identitatea operatorului care este răspunzător pentru ea, fără ca perioada indicată la alin. 1 și 2 să poată fi depasita.4. În cazul în care legislatia naționala prevede o perioadă de stingere sau de prescriptie mai mare de 10 ani de la data producerii accidentului nuclear, aceasta trebuie să conțină prevederi privind tratarea echitabila și perioadele rezonabile de rezolvare a cererilor de reparare a cazurilor de deces sau de dauna personala, prezentate într-un interval de 10 ani de la producerea accidentului nuclear.

Articolul 10. Dreptul de regresLegislatia naționala poate prevedea ca operatorul are drept de regres:a) numai dacă un astfel de drept a fost prevăzut în mod expres printr-un contract scris; saub) numai dacă accidentul nuclear rezultă dintr-un act sau dintr-o omisiune facuta cu intentia de a cauza o dauna, împotriva unei persoane fizice care a actionat sau a omis sa actioneze cu o astfel de intentie.

Articolul 11. Dreptul aplicabilSub rezerva prevederilor prezentei conventii, natura, forma, marimea și repartizarea echitabila a reparatiei daunei nucleare cauzate de un accident nuclear sunt guvernate de dreptul instanței competente.